

gørelse kan indbringes for retten. Begæring herom skal fremsættes over for landbrugsministeriet inden 14 dage efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor, er meddelt. Landbrugsministeriet foranlediger sagen indbragt for retten.

§ 6. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i stedet for lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. m., der samtidig hermed ophæves. De i henhold til den nævnte lov udstedte bekendtgørelser forbliver dog i kraft, indtil de afløses af bekendtgørelser, udstedt i medfør af nærværende lov.

Loven forelægges til *revision i folketingsåret 1960-61.*

Ved *fremsettelsen* bemærkede *landbrugsministeren* om de i lovforslaget indeholdte meget vidtgående bemyndigelser, at det for ministeren ville have været både lettere og behageligere, dersom man i loven havde kunnet fastsætte alle de regler, der skulle følges i de enkelte tilfælde. Han fandt imidlertid, at der var så mange forhold at tage i betragtning, og at der i tidens løb ville rejse sig så mange nye spørgsmål, som man ikke på forhånd havde kunnet forudse og bedømme, men som man alligevel straks måtte kunne træffe en afgørelse af, at det var nødvendigt med disse bemyndigelser.

Ministeren kom derefter ind på det i efteråret 1956 rejste spørgsmål, hvorvidt den i lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. m. indeholdte bemyndigelse for landbrugsministeren til at træffe sådanne bestemmelser, som kan antages at gavne udførslen, gav tilstrækkelig hjemmel til at udstede en bekendtgørelse som den, der med tilslutning fra alle interesserede parter og et flertal i vareforsyningsudvalget blev udstedt den 19. oktober 1956 om udførsel af flæskevarer til Storbritannien og Nordirland.

Herom anførte ministeren bl. a. følgende:

„*Folketingets ombudsmand*, der underkastede sagen om bekendtgørelsens lovlighed en undersøgelse, fandt, at 1908-loven afgav utvivlsom hjemmel til bekendtgørelsens bestemmelser om varernes kvalitet og kontrollen med varerne. Derimod fandt han det tvivlsomt, om bekendtgørelsen lovligt kunne forbyde udførsel af andre flæskevarer end de i bekendtgørelsen nævnte for derved at gavne udførslen af andre varer. Han var enig i, at stærke reale hensyn talte for landbrugsministeriets fortolkning, men fandt ikke i loven nogen sikker vejledning for denne forståelse. Under hensyn til den tvivl, der efter hans formening forelå, så længe spørgsmålet ikke havde været prøvet af domstolene, henstillede han, at spørgsmålet blev klaret ved, at landbrugsministeriet stillede forslag til en revision af teksten i den omhandlede bestemmelse i 1908-loven.“